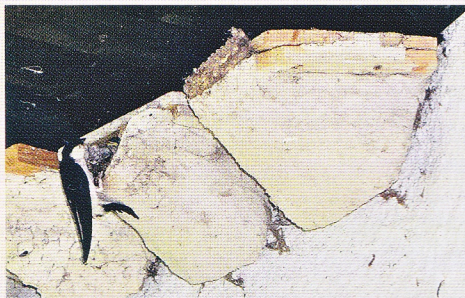

Vlaštovky a jiříčky

Před léty jsme s manželkou v krásné krajině jižních Čech koupili chalupu. Malá odloučená vesnička, chalupa stará, ale naše. S manželkou, milovnicí přírody, jsme si říkali, že bychom ještě byli rádi, kdyby tu byly vlaštovky. Naše přání se splnilo, na jaře přilétl páreček. Nejvíce se jim líbilo v kuchyni, ale podařilo se nám je usměrnit do síně. Většinou tam byly dva páry, udělaly několik hnízd, která každoročně střídaly. Každý rok měly dvojce mláďata, pouze jednou troje, ale pak odlétaly osamoceně téměř až před mrazy. Na podlaze jsme měli kousky lina a stále uklízeli. Některé návštěvy se na to dávaly s nechtutí, některé s obdivem. Byla to nádhera večer chodit a mít ochočené vlaštovky posedávající kousek od hlavy. Před odletem jich tam bývalo snad i 20. Pro nás do chalupy přinesly radost i štěstí, pověra platí. Byly tam 37 roků. Přidám jednu zajímavost – vždy před odletem, když jsme byli na zahradě, těsně kolem nás několik minut létaly, vyložené se s námi loučily. To bylo každým rokem, podle nás to nebyla náhoda.

Toužili jsme nejen po vlaštovkách, ale také po jiříčkách. Hned další rok jich několik přilétlo a udělaly si hnízda pod střechem na zápraží;

každý rok jich pak přibývalo. Když tam bylo asi osm hnízd, týden stále přšelo, hnízda se namočila a padala i s mláďaty. Byl to hrozný pohled, nevěděli jsme, jak jim pomoci. Nakonec jsme vzali mělký košíček, přidělali dráty a pověsili u jejich hnízd na zápraží. Dali jsme tam společně všechna živá mláďata, možná až 15 kusů. Zajímavé je, že se o tu kupu mladých vyplašené jiříčky staraly dále, krmily je bez ohledu na to, kdo je či rodič. Bylo nutné situaci vyřešit. Vymyslel jsem umělá hnízda a začal je vyrábět: králíčí pletivo opatlané směsí sádry a hlíny přidělané na prkénku. Postupně jsem mladé přendával do nových hnízd a staří je okamžitě krmili dále, takže většina přežila. Je bylo asi před 45 roky! Možná, že to byla první umělá hnízda pro jiříčky, protože to

nikdo z hojných i odborných návštěv neznal, včetně řady cizinců. Postupně jsem přidělával další, až jich bylo 16. Přes léto vždy mladé jiříčky odlétly, ale na podzim se k nám před odletem vrátilo vždy mnoho jiříček, možná 150–200, možná více. Bylo to úžasné, na stromech kolem chalupy samé upovídané jiříčky, ale to trvalo vždy jen jeden nebo dva dny, potom najednou bylo ticho a jiříčka už žádná.

Vlaštovky i jiříčky u nás byly až do roku 2007, kdy mi zemřela manželka. Našel jsem několik mrtvých, byla to ptačí chřipka? Od té doby tam žádná vlaštovka ani jiříčka nebyla. Stále na ně vzpomínám, možná šly manželku doprovodit tam nahoru.

✎ Milan Sláma

Foto: 2x Milan Sláma